

så ingen mening for Socialdemokratiet, må vi konstatere.

Så vil jeg sige, at betænkelighed er et meget svagt ord, når man snakker om, at de ordninger, der nu forsøges indført, ikke kommer til at gælde for alle på arbejdsmarkedet. Sidste år var ca. 700.000 mennesker berørt af ledighed. Det vil sige, at et eller andet sted mellem 500.000 og 700.000 mennesker ikke vil blive berørt af de her ordninger, fordi de ikke kan opvise 9 måneders uafbrudt ansættelse i samme virksomhed. Er det nu også en god måde at gøre tingene på på arbejdsmarkedet i den grad at bringe splitelse ind blandt de ansatte?

Jeg vil støtte op om det synspunkt, at der ikke på noget tidspunkt er taget hul på den sjette ferieuge med det indgreb, der her foreligger.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Poul Erik Dyrlund, om han kan forestille sig en konflikt, som ikke betyder afsavn for nogen? En konflikt betyder jo, at parterne prøver kræfter, og det var bl.a. også det, der var formålet, da Folketinget i 1996 besluttede at ændre forligsmandsloven og dermed give det faglige demokrati en reel mulighed for at udfolde sig. Det er jo det, vi har set, jeg havde nær sagt frugten af i dag, nemlig at der har været væsentlig flere lønmodtagere, der har deltaget i afstemningerne, og det har så givet det resultat, at man ikke har fundet mæglingsskitsen fornuftig.

LO har efterfølgende iværksat en strejke, som jeg vil kalde noget af det mest disciplinerede, der har været set længe. Man har iværksat en storkonflikt, som naturligvis skal gøre ondt, for ideen er jo at blødgøre arbejdsgiverne, så de kan komme til lommerne og betale og indfri de krav, som lønmodtagerne har rejst, men samtidig er der givet dispensation, så alle livsvigtige funktioner kan fungere.

Derfor er det ikke rimeligt, at regeringen allerede nu kommer med forslag om at gribe ind. Tværtimod burde man have ladet konflikten løbe, således at lønmodtagerne og fagbevægelsen kunne have høstet frugterne af de krav, de har rejst.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Poul Erik Dyrlund sagde: Parterne sagde, at de ikke kunne nå en løsning. Hvad tror hr. Poul Erik Dyrlund, der var sket, hvis regeringen

havde sagt: Det skal I, der kommer ikke noget indgreb? Hvad var der sket, hvis regeringen havde ladet være med at gøre det, den gør i dag? Er hr. Poul Erik Dyrlund så ikke fuldstændig overbevist om, at der selvfølgelig var kommet gang i forhandlingerne? Og hvad var de endt med? De var endt med, at arbejdsgiverne havde måttet komme til lommerne.

Det andet spørgsmål, som jeg gerne vil stille, er: Er Socialdemokratiet ikke betænkelig ved, at man så ensidigt tager arbejdsgivernes synspunkt i denne konflikt? Arbejdsgiverne har sagt, at rammen ikke måtte udvides, og det, som regeringen nu fastslår, er, at den ikke skal udvides, mens lønmodtagerne kræver, at rammen skal udvides. Man har altså taget stilling i konflikten til fordel for arbejdsgiverne og imod lønmodtagerne, og det vil jeg gerne have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Indledningsvis føler jeg, der er anledning til at gøre hr. Ole Sohn opmærksom på, at der faktisk er livsvigtige funktioner, som har været ramt. Men lad det nu ligge i denne runde.

Det, jeg gerne vil følge op på, er mit spørgsmål til hr. Poul Erik Dyrlund. Jeg kan forstå, at det, som hr. Poul Erik Dyrlund siger, er, at det her er en løftestang til, at resten af arbejdsmarkedet kan følge med. Grunden til, at jeg beskæftiger mig en del med det her, er, at jeg vil være sikker på, at jeg har forstået det her lovforslag rigtigt. Vi har jo ikke haft meget mere end et par minutter til at gå det igennem, og bemærkningerne har det også ligget lidt småt med.

Bare for at vi alle er enige om og sikre på, hvad det er, vi taler om, vil jeg gerne høre, om den del af det, der handler om, at man går ind og laver det omkostningsmæssigt neutralt, ved at der bliver en mindre stigning i pensionsbidraget fra arbejdsgiversiden, og ved at man går ind og lader sygeskatten falde bort, betyder, at dette lovforslag på arbejdsgiversiden kommer til at gælde samtlige arbejdsgivere i Danmark i modsætning til lønmodtagersiden. Er det sådan, det skal forstås, eller gælder det kun den gruppe, der er omfattet her?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der ikke har været nogen livstruende situationer som